

A tanács újabb tízezer pengőt utalt ki testnevelési költségekre, mert augusztus elsején már nem tudták volna kifizetni a levante-oktatókat

Félmilliárd koronát költ a város testnevelésre

(A Délmagyarország munkatársától.) A testnevelési tanács beadványt intézett a város tanácsához és bejelentette, hogy elfogyott az az összeg, amelyet a város hatósága a testnevelési költségeinek fedezésére ebben az évben kiutalt. A pénz annyira elfogyott, hogy augusztus elsején már a levante-oktatók tiszteletdíját sem fizethetik ki. Ezért a testnevelési tanács újabb tízezer pengő kiutalását kérte a várostól.

A tanácsülésen ez a beadvány egészen érthető levertséget keltett. Megállapította a tanács, hogy a város ebben az évben egyszer harmincezer, egyszer pedig tízezer pengőt utalt ki a testnevelési költségekre, összesen tehát negyvenezer pengőt, ami félmilliárd koronának felel meg. Megállapította a tanács azt is, hogy ennek az új kérelemnek a fedezésére nincsen

költségvetési fedezet. A kért tízezer pengőt azért mégis kiutalta a tanács és fedezetül az esetleges és egyelőre még teljesen bizonytalan többletjövedelmeket jelölte ki, de kimondotta azt is, hogy ebben az évben ez az utolsó, mert a város nincsen és nem is lesz abban a helyzetben, hogy további összegekkel támogassa a testnevelési intézményt. A már kiutalt ötvenezer pengő is meghaladja Szeged város teherbíró képességét tekintettel arra, hogy igen fontos, városrendezési feladatokra sem jut megfelelő összeg.

A tanács határozatában utasította a számvevőseget, hogy az ideai póthitelek előírása alkalmával erre a tízezer pengőre is jelöljön ki megfelelő fedezetet.

nem gyászokcsin, hanem közönséges stráfkocsin egyszerűen csak kifürozza a temetőbe.

A Délmagyarország munkatársa ebben az ügyben a következőket állapította meg:

Május elsején az istenneves temetéseket árlejts útján Szeged városától a Vlasits Károly temetkezési vállalat nyerte el. Addig a Hegedüs-cég végezte a szegényjogos temetéseket darabonként 12 pengőért, de mivel a Vlasits-cég 9 pengős ajánlata versenyen kívül állt, a város vele kötötte meg egy évre a szerződést. A 9 pengőért köteles a cég egyszerű koporsót adni, fakeresztet, kiszállítani a holttestet a temetőbe és a sirt megásatni. Mindenesetre ennyi szolgáltatásért a 9 pengő feltűnően csekély összegnek látszik.

Hullák négy napig a hullaházban

A legsúlyosabb kifogást azért emelték az istenneves temetések ellen, mert

konkrét adatok bizonyítják, hogy számosságos hullák 3-4 napig feküdtek temetetlenül a közkörház hullaházában.

Igy Dudás Géza 6 hónapos csecsemőt, aki július 22-én halt meg, csak csütörtökön, 26-án reggel 8 órakor temették el.

B. Szűcs Sándor július 16-án halt meg, eltemették július 20-án.

Balázs Mária július 11-én szenvedett ki, temetésére csak július 15-én került a sor.

Természetesen a nyári kánikulában az omlásnak induló holttestek a szelelő ráccsal el látott ablakon keresztül türhetetlen büzzel árasztják el az uccákat.

Boxtréning ravatalozás közben

Furcsa dolgokat mondanak el az istenneves temetések felravatalozási módjáról. Szűk és keskeny koporsó jut a szegény páriáknak örök nyughelyül, amibe

testük alig fér el és amelyekbe bele kell gyömöszölni, sőt egyenesen bele kell boxolni a hullákat.

Rendes esetben négy szeg elég a koporsófedél leszegezésére, de olyan esetek is előfordultak, hogy tízennégy szeg kellett a koporsó lezárásához, mert mire az egyik oldallal végeztek, a másik oldalon a koporsófedél felpattant...

Stráfkocsival a temetőbe...

A kegyeletes érzést botránkoztatja meg azonban az az uzus, hogy az istenneves hullákat

közönséges stráfkocsin szállítják ki a temetőbe.

Csütörtökön reggel is két ilyen szegényjogos holttestet pakoltak fel a hullaház előtt egy stráfkocsira. A szertartás már szerda délután megtörtént, de ez is napirenden van, mert a plébánia nem alkalmazkodhat a vállalkozó kedvéhez, aki abban az időtájban temet — szerződése szerint —, amikor akar.

Megtörtént e héten még az az eset is, hogy egy Dicső Ferencné, Margit-ucca 30 szám alatti 57 éves asszony holttestét, aki hétfőn halt meg,

többszöri sürgetésre sem tudták koporsóba helyezni, mert — nem küldtek koporsót.

A pap is megjelent a hullaházban, de kénytelen volt visszafordulni, mert a csupasz hullát nem szentelhetette be. Végre került egy rossz koporsó, a hullát pedig idegen vállalat vitte ki a temetőbe.

Mindezek a dolgok erősen foglalkoztatják a Rókus városrészi lakosságot, sőt ebben az ügyben állítólag már feljelentést is tettek, hangoztatva, hogy a város közegészségügyének szempontjából abszurdum az, hogy napokig feküdjének hullák eltemetetlenül.

Mit mond a temetkezési vállalkozó

Felkerestük az ügyben Vlasits Károly temetkezési vállalkozót, aki a következőket mon-

Virtus vagy öngyilkosság

Négyszer mondott csütörtököt a revolver, ötödszörré megölte a sándorfalvai mezőőrt

(A Délmagyarország munkatársától.) Különös eset történt tegnap este a Sándorfalva község felé vezető ugynevezett Komlósi dűlőn. Szántók és legelők területén itt el, amelyeknek őrzését mezőőrök látják el. A mezőőrök naponta többször végigjárják a földet, vagy ahogy mondják, megkerülik.

Az este is ilyen kerületen volt három mezőőr: a két Kalapács testvér, Mihály és Lajos, továbbá Apró Ferenc. Este 9 óra felé járhatt az idő, amikor a mezőőrök a Komlósi dűlőre értek. Kalapács Apró Ferencel ment elől, jóval hátrább Kalapács Mihály követte két társát. Kalapács Mihály ekkor már elvégezte dolgát és hogy észrevétesse magát lársaival, hogy ő is ott van, elövette pisztolyát és el akarta sütni. A revolver azonban négyszer csütörtököt mondott, ami abból tűnt ki, hogy a vak sötétségben Kalapács Mihály éktelen káromkodásban tört ki. A két mezőőr most már meghallotta Kalapács hangját, aki a káromkodás után elkezdett virtuskodni.

— Na ilyen ócska pisztolyat magamra is mernék löni, hiszen ugy sem sült el. Négy-

szer huztam meg a ravaszt és négyszer mondott csütörtököt, — dohogott mérgében Kalapács Mihály.

Apró Ferenc és Kalapács Lajos azonban nem is hederítettek Kalapács Mihály hangoskodására. Ballagtak tovább, amikor kis idő múlva hirtelen nagy dörrenést hallottak, majd egy test zuhanását és hörgő hangokat.

A két mezőőr visszaszaladt a dűlőuton, de ekkora Kalapács Mihály már kiszenvedett. A golyó szívet furta keresztül és azonnali halálát okozta.

A Szegedről kiszállott rendőri bizottság kétséget kizárólag megállapította, hogy önlövés történt, az azonban nem derült ki, hogy Kalapácsot helyke virtuskodása ölte-e meg, avagy szándékkal öngyilkos lett.

Ez utóbbi feltevést némileg alátámasztani látszik az a körülmény, hogy Kalapács Mihály néhány nappal ezelőtt összeveszett feleségével. A veszekedésre az adott okot, hogy Kalapácsnak valaki ellopta kerékpárját, ami miatt már napok óta buslakodott és állandóan ingerlékeny hangulatban volt.

Helyreigazító nyilatkozat

A sajtótörvényre való hivatkozással kérem a következő helyreigazító sorok közlését n. b. lapjuk 1928 július 25-én megjelent »Fiatalság«-cikkre.

A plébániai Status Animarum összeírása ügyében, a plébánia hivatalától nyert felhatalmazás alapján alulírott egyetemi hallgató jártam a Remény-uccában is.

Nem igaz, hogy ott K. Istvánnét vagy bárki másét férje szemének kiszúrására hívtam volna fel.

Nem igaz, hogy bármilyen inzultus után sürgősen elmenekültem volna.

Nem igaz, hogy ugynevezett egyházi adók ügyében végeztem volna összeírást.

Tisztelettel: Nemes Hegedüs Béla.

Napokig feküsznek temetetlenül a holttestek a közkörház halottas kamrájában

Az „istenneves” temetések hullabotránya

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi közkörház környékén hetek óta arról suttognak, hogy

a hullaházban nap-nap után botrányos állapotok ismétlődnek meg az ugynevezett »istenneves« temetések körül,

amelyek a lakosságot állandó izgalomban tartják. Arról van ugyanis szó, hogy a hozzátartozók nélkül elhaltakat, akik a klijákáról, a

szegényházból, vagy a menhelyekről kerülnek ki után, amikor a temetkezési vállalkozó, aki a hullaházba, nem temetik el az elbirt időn belül, hanem három-négy nap is eltelik a halottak a várossal szerződéses viszonyban van, kiszállítja a temetőbe a legtöbb esetben már omlásnak induló és rendkívül kellemetlen szagot terjesztő hullákat. Arról is megbotránkozva beszélnek a körház környékén, hogy ezeket a szegényjogos holttesteket a Vlasits temetkezési vállalat